

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4909

гр. София, 14.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 14.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **4089** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.148 и сл.ДОПК, във връзка с чл.156 и сл.ДОПК,вр с чл.157 ДОПК.

Образувано е по искане на “Ф.А.Ф РИЪЛ ЕСТЕЙТ 2007“ ЕООД. София за спиране изпълнението на Ревизионен акт №СФД23-РД77-220/20.12.2023 година, потвърден с Решение № СОА24-ЛД-28-10/15.03.2024 година на КМЕТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА.

Към искането е приложена Експертиза за определяне на пазарната стойност на недвижими имоти, възложено от адвокат С. К.-адвокат, представител на купувачите от 21.09.2023 година. Иска се спиране изпълнението на обжалвания Ревизионен акт.

Ответникът по жалбата – Кмет на Столична община не е изразил становище по искането за спиране на ревизионния акт.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди направеното искане за спиране, п рие за установено следното:

С Ревизионен акт № СФД-23-РД77-220/2012 година на жалбоподателя са определени задължения за ДНИ и ТБО за периода от 2018 година до 2022 година възлизащи на 37185,48 лева- главница и лихви.

В хода на ревизионното производство с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки от 28.08.2023 година на публичен изпълнител при Столична община е наложена възбрана върху два недвижими имота, собственост на жалбоподателя – празно дворно място с площ от 582,50 кв. метра и празно дворно място с площ от 602,50 кв. метра , находящи се в [населено място], НПЗ-,Искър –север“, като възбраната е наложена върху данъчната оценка на имотите, посочени в Постановлението - обща данъчна оценка -33 298,50 лева.

На 25.01.2024 година е поискано образуване на изпълнително производство за

задълженията на жалбоподателя по Ревизионния акт от 20.12.2023 година , като в искането е посочено, че към дата 25.01.2024 година задължението по Ревизионния акт на жалбоподателя- главница и лихви възлиза на 37 340,56 лева.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявеното искане за спиране изпълнението на ревизионния акт за процесуално допустимо, предвид обстоятелството ,че в разпоредбата на чл.157,ал.1 от ДОПК няма срок, в който следва да бъде подадено искането, от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледано по същество ,същото се явява неоснователно. Съображенията за това са следните:

В разпоредбата на чл.157,ал.1 от ДОПК е посочено, че обжалването на ревизионния акт пред съда не спира неговото изпълнение. В алинея втора от същия текст е посочено ,че изпълнението може да бъде спряно от административния съд по искане на жалбоподателя, като искането може да се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда, В алинея трета са визирани доказателствата,които следва да бъдат приложени към искането- за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. В тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3 – 5/ разпоредбите , касаещи произнасяне по искане за спиране при депозирано искане за спиране изпълнението на ревизионния акт в хода на задължителното административно обжалване на ревизионния акт.

Разпоредбата на чл.157,ал.1 от ДОПК се явява изключение от общото правило, че подадената жалба срещу издаден административен акт/ спира неговото изпълнение. Нормата цели защита на фиска, както и осуетяване възможността ревизирианият данъчен субект да се разпорежи с имуществото си преди да се пристъпи към изпълнение на установеното с РА задължение.От своя страна, издаденият ревизионен акт е годно изпълнително основание–аргумент от разпоредбата на чл.209,ал.1 и 2 от ДОПК и същият подлежи на принудително изпълнение ,независимо от това дали е обжалван или не/Принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането,като принудително изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван/. Наред със защита на фиска, с цел защита интересите и на ревизираното лице, законодателят в разпоредбата на чл.153 от ДОПК, е предвидил условията и предпоставките, при наличието, на които може да се спре изпълнението на ревизионния акт/ към които изрично препраща нормата на чл.157,ал.3 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл.157,ал.2 от ДОПК,изпълнението на ревизионния акт може да се спре по искане на жалбоподателя,искане за спиране на изпълнението може се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда,то се подава до съда, пред когото делото е висящо , като към него се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, а в случаите, когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. Компетентен съд е съдът ,пред когото делото е образувано по жалба срещу РА, / а това е в случая е АССГ/ който спира изпълнението на ревизионния акт, ако представеното обезпечение е в пари, безусловна В разпоредбата на чл.153,ал.5 от ДОПК пък е предоставена възможност в останалите случаи, решаващият орган/ или съдът да извърши преценка съобразно представеното, съответно предложеното

обезпечение и може да спре изпълнението, като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество. Спирането на изпълнението има действие от датата на налагане на обезпечителните мерки от публичния изпълнител.

От така очертаните правни разпоредби е видно ,че предпоставките за спиране изпълнението на ревизионен акт в хода на съдебното обжалване са - издаден ревизионен акт, с който са установени задължения на субекта, същият да е обжалван по съдебен ред, искането да се отнася само до частта от ревизионния акт, който е обжалван по съдебен ред, към същото да са приложени доказателства за наложено обезпечение или предложение за обезпечение в същия размер, съдебна фаза по обжалването на ревизионния акт и компетентен да се произнесе по искането е съдът- административен , пред когото делото е висящо.

В хипотезата, пред която сме изправени са налице наложени обезпечителни мерки от страна на публичен изпълнител- Възбрана върху два недвижими имота, собственост на длъжника в размер на 33 298,50 лева/ по данъчната оценка на двата недвижими имота, които са с цел обезпечаване събирането на установеното с ревизионния акт задължение и то в размер на 33 298,50 лева/ а установеното с РА задължение е в размер на 37 185,48 лева към датата на издаване на РА -20.12.2023 година, а към дата 25.01.2024 година размерът на задължението по РА главница и лихви възлиза на 37 340,56 лева, но наложеното обезпечение не надхвърля нито размера на установените задължения с РА, нито размера на задължението / главница и лихва към дата 25.01.2024 година, нито пък към датата на подаване на искането/ като жалбоподателят не е представил доказателства за размера на задължението – главница и лихви към датата на подаване на искането, което е в негова тежест Обстоятелството , че на дата 21.09.2023 година е изготвена Експертна оценка за определяне на пазарната стойност на двата възбранени имота / по искане на адвокат- представител на купувачите на двата недвижими имоти, не може да доведе до извод, че определената пазарна оценка надхвърля значително размера на задължението по Ревизионния акт, защото на първо място, каква пазарна оценка ще даде вещо лице и е дало такава е направена извън ревизионното производство и само и единствено за нуждите на договорни отношения между продавач и купувач, но не и в ревизионното производство. На второ място, по силата на чл.195,ал.6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица и обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5.

Публичният изпълнител е наложил обезпечителни мерки – възбрана върху два недвижими имота по данъчната оценка на имотите. Твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя , че определената пазарна оценка на недвижимите имоти надхвърля многократно задължението по РА не може да доведе до извод, че тази пазарна оценка е меродавен критерии и по нея следва да се извърши обезпечението.

В искането за спиране на обжалвания ревизионен акт не е направено предложение за обезпечение на недвижими имоти, различни от възбранените, нито пък са представени доказателства за направеното обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, а в случаите, когато не е наложено

обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер.

При преценка за наличието на предпоставките на чл. 153, следва съдът да отговори на въпроса, дали направеното, съответно предложеното обезпечение гарантира в максимална степен правото на Държавата да получи удовлетворение на вземането, установено с ревизионния акт - а именно дали длъжникът е единствен собственик, има ли привилегирани кредитори - дали върху активите има наложени ипотечи или особени залози, има ли други наложени възбрани върху същите имоти в полза на други кредитори или за обезпечаване на задължения по други подлежащи на изпълнение актове, както и налице ли са факти и обстоятелства, които биха направили трудно събирането на установените задължения, така че да не бъде защитен в максимална степен интересът на Държавата. При тази преценка, съдът се ръководи от принципа на съразмерност на наложените обезпечителни мерки с обжалваното данъчно задължение по РА, както и от принципа за бързо и ефективно евентуално принудително събиране на публичните вземания.

Вярно е, че в случаите, когато представеното обезпечение не е в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, решаващият орган извършва преценка съобразно представеното, съответно предложеното обезпечение и може да спре изпълнението, като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество- аргумент от разпоредбата на чл.153,ал.4 от ДОПК, но процесният случай не е такъв, защото няма доказателства за балансовата стойност на недвижимите имоти нито пък е предложено друго обезпечение. Следва да бъде посочено още, че съгласно разпоредбата на чл.195,ал.7 от ДОПК, обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5, но това съответствие касае наложените обезпечения и цели да защити не само интересите на държавата и приходната администрация, но и да защити и самия субект- длъжник, като предотвратява необосновано налагане на обезпечителни мерки извън обезпечителната нужда.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира искането за спиране изпълнението на РА за неоснователно.

Воден от горното и на основание чл.157,ал.7 ДОПК, Административен съд София-град

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕ на “Ф.А.Ф РИЪЛ ЕСТЕЙТ 2007“ ЕООД. София за спиране изпълнението на Ревизионен акт №СФД23-РД77-220/20.12.2023 година, потвърден с Решение № СОА24-ЛД-28-10/15.03.2024 година на КМЕТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.137,АЛ.1 АПК ПРЕПИС ОТ ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ С ЧАСТНА ЖАЛБА ПРЕД ВАС НА РЪ В 7 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО, СЪГЛАСНО РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.157,АЛ.7 ДОПК.

СЪДИЯ: